

Sang til Lavangen

Tekst og musikk : Jon Gunnar Sæbø.

Arr.: Jon Gunnar Sæbø.

1 Du kjæ - re La - vang - en byg - da vår. Du vet vi els - ker deg al -

5 le. Om vi drar ut, og om ti - da går, vi fø - ler hjem - byg - da kal -

9 le. På Sol - øy - si - da, med Rød og Å, et fro - dig land - skap ved fjor - den

13 blå. -I Hes - je - vik - a, na - tur med sjarm. Den vek - ker stolt - het så sterk og

17 varm. Ref: Lauv - an - gr, det var det gam - le nav - net på Lav - angs - fjor - den, speil - blank og

21 klar. Den al - ler ro - lig - ste fjord i lan - det, med fløy - els - stem - ning så mjuk og

25 va'r. I den - ne byg - da vi hø - rer hjem - me, her har vi ven - ner, her vil vi

29 bo. Her kan vi sor - ger og u - fred glem - me. Her fyl - les sin - net med fred og

33 ro.

Vers 2:

Lengst inni fjorden, på Tennevoll,
med grønne lier som ramme.
Der veksler stemning fra dur til moll,
i sommerkveldsolas varme.
Og Lotternes som et maleri,
der kan du kjenne deg glad og fri.
Der Marka duver seg inn mot fjell,
der kan du dromme deg bort hver kveld.

Ref:

Lauvangr, det var det gamle navnet på Lavangsfjorden, speilblank og klar.
Den aller roligste fjord her i landet, med fløyelsstemning så mjuk og var.
I denne bygda vi hører hjemme, her har vi venner, her vil vi bo.
Her kan vi sorger og ufred glemme. Her fylles sinnet med fred og ro.

Vers 3:

På Røkenes der var det en gang
et handelssenter så livlig.
Der var det kjøpslåing, liv og sang,
men no ligg bygda der rolig.
Og ut mot Kjeiprød, der lengst mot vest,
der er det slitet de husker best.
Men folk fikk liv i ei karrig jord
der lier stuper seg rett i fjord.

Vers 4:

Og ned mot Spansdalen, bratt og trang,
Henrikkafossen den bruser.
Der bor det folket som kom en gang
fra øst, der fjellvinden suser.
Lengst inn i dalen, omgitt av fjell,
en naturperle helt for seg selv.
Der troner Fossbakken, stolt og sterk,
som selve kronen på Herrens verk.

(Ref)

SANGEN TIL LAVANGEN

TEKST: } JON G. SÆBØ
MELODI }
ARR.

MODERATO

3

VERS 1. DU KJÆ-RE LA-VANG-EN, BYG-DA

2. LENGST IN-NI FJØR-DEN PÅ TEN-NE
3. PÅ RØ-KE-NES DER VAR DET EN
4. OG NED MOT SPANG-DAL-EN; BRÅTT OG

VÅR. DU VET VI ELS-KER DEG AL-LE. OM VI DRAR

2. VOLL, MED GRØNNE LI-ER 60M RAM-ME. DER 3 VEK-LE-
3. GANG, ET HAN-DELS-SEN-TER SA LIV-LIG. DER VAR DET
4. TRANG HEN-RIK-KA-FOSS-EN DEN 3 BRU-SER. DER BOR DET

UT, OG OM TI-DA GÅR, VI FØL-ER HJEM-BYG-DA KAL-

2. STEM-NING FRA DØR TIL MOLL I 60M 3 MER- KVELDS-SOL-AS VAR
3. KJØP-SLÅ-ING, LIV OG SANG. MEN NO LIGG BYG-DA DER RØ-
4. FOL-KET 60M 3 KOM EN GANG FRA MOT DER FJELL-VIND-EN 3 SU-

LE PÅ SOL-ØY-GI-DA, MED RØD OG A; ET FRO-DIG

2. -ME. OG LOT 3 TER-NES; SOM ET MA-LE-RI, DER KAN 3 DU
3. -LIG. OG UT -PÅ KEIP-RØD; DER LENGST MOT VEST, DER ER DET
4. -SER. LENGST INN I DAL-EN; OM-GITT 3 AV FJELL, EN NA- TÜR-

LAND-SKAP VED FJØR-DEN BLÅ. I HES-JE-VI-KA; NA-TÜR MED

2. KJEN-NE DEG GLAD OG FRI. MED MAR-KA 3 DU-VEN-DE INN MOT
3. SLIT-ET DE HUS-KER BEST. MEN FOLK FIKK LIV I EI IKAR-RIG
4. PER-LE; HELT 3 FOR DEG SELV. DER TRØ-NER FØSS-BARK-EN, STOLT OG

SJARM. DEN VEK-KER STOLT-HET SA 6TERK OG VARM

REF.: LAUV-AN-GER DET VAR DET GAM-LE NAV-NET PÅ LA-VANGS-

FJØR-DEN, SPEILBLANK OG KLAR. DEN ALL-ER STILLESTE FJØRD

LAN-DET, MED FLØY-ELS STEM-NING SÅ MØYK OG VAR DEN-NE

BYG-DA VI HØR-ER HJEM-ME, HER HAR VI VEN-NER, HER VIL VI

BO. HER KAN VI SØR-GER OG U-FRED GLEM-ME. HER FYL-LES

SINN-ET MED FRED OG RO

SANG TIL LAVANGEN.

MELODI: JON G. SÆBØ
ARRANGEMENT: OKTOBER -97.

MODERATO

S
A

Vers 1. Du kjæ - re, La - vang - en, byg - da vår. Du vet vi

T
B

Vers 2. Lengst in - ni - fjor - den, på Ten - ne - voll, med grøn - ne,
3. På Rø - ke - nes der var det en gang et han - dels -
4. Og ned mot Spans - dal - en, bratt og trang Hen - rik - ka -

els - ker deg al - le. Om vi drar ut, og om ti - da

li - er som ram - me. Der veks - ler det stem - ning fra dur til
sen - ter så liv - lig. Der var det kjøp - slå - ing, liv og
fos - sen den brus - er. Der bor det fol - ket som kom en

går, vi fø - ler hjem - byg - da kal - le. På Sol - øy -

moll i som - mer kvelds - sol - as var - me. Og Lot - ter -
sang. Men fra no ligg - byg - da der ro - lig. Og ut på
gang fra øst, der fjell - vin - den sus - er. Lengst inn i

si - da, med Rød og Å, Et fro - dig land - skap ved fjor - den

nes, som et ma - le - ri. Der kan du, kjen - ne deg glad og
Keip - rød. der lengst mot vest, der er det sli - tet de hus - ker
dal - en, om - gitt av fjell, en na - tur - per - le helt for seg

blå. I Hes - je - vi - ka, na - tur med sjarm. Den vek - ker

fri, med mar - ka du - ven - de inn mot fjell, der kan du
best. Men folk fikk liv i ei kar - rig jord der li - er
selv. Der tro - ner Foss - bakk - en, stolt og sterk, som sel - ve

REFRENG:

stolt - het så sterk og varm. Lauv - an - ger det var det gam - le

drøm - me deg bort hver kveld. Ref.:
fjord Ref.:

nav - net på - Længs - vangs - fjor - den, spil - blank og... klar. Den al - ler

stil - les - te fjord i lan - det, med fløy - els - stem - ning så mjuk og

vår. I den - ne byg - da vi hø - rer hjem - me, her har vi

ven - ner, her vil vi bo. Her kan vi sor - ger og u - fred

glem - me! Her fyl - les sin - net med fråd og ro.